

az a kérdés, hogy a bányajogosítványokra kötött szerződés milyen jogügyletet képez,

a magánjog szabályai szerint bírálendő el.

E szabályok szerint, a gyümölcsöző dolognak vagy jognak, illetőleg azok haszonvételének, időleges és ellenszolgáltatás mellett való átengedése haszonbérleti jogügyletet képez.

Tehát a köszénre vonatkozó bányajogosítványok s köztük a köszénkutatói — bányanyitási — és kiaknázási jogsultságnak ilyen feltételek melletti átengedésére vonatkozó jogügyletre, illetékezés szempontjából, az illetéki díjjegyzék 20. tétele és annak 2. jegyzete nyer alkalmazást.

Törlési kérvény, melyben igazolás hiányában kérik az előjegyzett zálogjog törlését, akkor sem esik okirati (a törlési engedélyre megállapított) illeték alá, ha a kérvényhez nyugta vagy más, a kötelezettséget megszüntető okirat csatolva nincs. (Közigazgatási Bíróság 136. sz. jogegységi megállapodása.) A telekkönyvi rendtartás 94. §. második bekezdésének utolsó mondata értelmében, ha az igazolás meg nem történik, az előjegyzés kitöröltetik.

A 99. §. első bekezdése értelmében, ha az előjegyzést kérő fél nem tudja kimutatni, hogy az igazolási határidő fenntartatott, vagy hogy a kereset kellő időben benyújtott, az előjegyzés kitörlése minden további halasztás nélkül megengedendő.

A m. kir. Kúria 45. sz. döntvényében kimondotta, hogy az igazolási határidő elmulasztása alapján kért törlésnek megtagadására okul nem szolgálhat az, hogy az előjegyzést nyert fél a törlés iránti kérvény beadása után, de a kérvény következtében kitűzött tárgyalást megelőzőleg igazolási keresetét beadta.

Ezekből nyilvánvaló, hogy a törlésre maga az előjegyzés igazolásának elmulasztása adja meg az alapot, tehát

az előjegyzésnek igazolás hiányában való törlése iránt benyújtott kérvényt a beadványi illetéken kívül más illetékkal megterhelni nem lehet.

Rendőri hatóság előtti eljárásban bizonyítási cézzal becsatolt, feltételesen illetékmentes kereskedelmi levél, illetékmentességét a becsatolás ténye által elveszti. (Közigazgatási Bíróság 137. sz. jogegységi megállapodása.) Az illetéki díjjegyzék 59. tétel 5. pontja világos rendelkezést tartalmaz arranézve, hogy a feltételesen illetékmentes kereskedelmi levelezések, ha az illetéki díjjegyzék 79. tétel d) és e) betűi alatt megjelölt eseteken kívül, más hivatalos célokra használatnak, az illető jogügyletre és okiratokra nézve megállapított illeték alá esnek.

Az ott hivatkozott 79. tétel d) és e) betűi is okirati illetékmentességről intézkednek.

Megállapítható tehát, hogy az 59. tétel 5. pontja a 79. tétel d) és e) betűi alatt megjelölt eljárás illetékmentességének kérdésével semminemű összefüggésbe nem hozható.

Ebből folyólag azt, hogy a jogügyleti és okirati illetékkötelezettség be nem következett, nem lehet indokolni a 23. tétel „Bűnvádi“ vezérszava alatti, avagy a 14. tétel i) és l) betűi alatti intézkedésekkel való összekapcsolás alapján sem, amennyiben ezek az intézkedések „beadványok és azok mellékletei“, vagy pedig „feljelentések“ illetékmentességéről, tehát a beadványi és mellékleti, de nem a jogügyleti és okirati“ illeték alóli mentességről intézkednek.

Vége mert az 59. tétel 5. pontjában foglalt rendelkezés is, mint illetékmentességre vonatkozó, szorosan magyarázandó.

Az elítéltnek büntetés elhalasztása iránti kérelme illetékköteles. (Közigazgatási Bíróság 138. sz. jogegységi megállapodása.) Az illetékszabályok alóli mentességet megállapító rendelkezések — mint minden kivételt megállapító rendelkezés — szorosan magyarázandók.

Az illetéki díjjegyzék 14. tétele l) pontja csak a vádlottaknak vagy ezek kezeseinek bűnügyi beadványaira nézve biztosít illetékmentességet.

Ez az illetékmentesség tehát, minthogy a bűnvádi eljárás a bünyfenyítő ítélet jogerőre emelkedésével befejezést nyer, — az elítélt bűnösnek — és többé már nem a vádlottaknak — a kiszabott büntetés végrehajtásának felfüggesztése vagy elhalasztása iránti kérvényére — a fentebb hivatkozott törvényes rendelkezés alapján, hacsak annak kiterjesztő magyarázat nem adatnék, ki nem terjed. Hogy az elítéltet a bűnvádi eljárás jogerős befejezése után benyújtott ilyen beadványára nézve az illetékmentesség nem illeti meg, megerősíti az illetéki díjjegyzék 85. tétel II. pontjának az a rendelkezése is, amely a fegyencek azon jegyzőkönyveire nézve biztosít illetékmentességet, amelyek a fogházak vizsgálóbiztosai által a fegyencek panaszai és kérelmei tárgyában felvételnek. Erre az általános illetékszabályok alól ugyancsak kivételt megállapító rendelkezésre — az ill. díjjegyzék 14. tétel l) pontja rendelkezésének olyan magyarázata mellett, hogy az elítéltnek a bűnügy jogerős befejezése után benyújtott beadványai is illetékmentesek, szükség nem lett volna.

A telekkönyvi beadványok illetékének alapját az illetéki díjjegyzék 16. tételének rendelkezései szerint kell megállapítani. (Közigazgatási Bíróság 139. sz. jogegységi megállapodása.) A telekkönyvi beadványokra az 1914. évi XLIII. t. c. 31. §-ának rendelkezéseit alkalmazni egyáltalán nem lehet,